

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 iunie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecătorii - Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de partea vătămată Ursul Anatolie împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2013 în cauza penală în privința lui

Pșenicinîi Alexandr Vasili, născut la 30 septembrie 1981, originar și domiciliat în or.Dubăsari, str.Dzerjinski 27, ap.52.

Termenul examinării cauzei:

1. 15.04.2013 - 27.09.2013 - prima instanță;**2.** 23.10.2013 - 26.11.2013 - instanța de apel;**3.** 15.05.2014 - 11.06.2014 - instanța de recurs.**C O N S T A T Ă :**

1. Prin sentința Judecătoriei Dubăsari din 27 septembrie 2013, Pșenicinîi Alexandr a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, la amendă în mărime de 650 unități convenționale.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunându-se încasarea de la Pșenicinîi Alexandr în beneficiul părții vătămate Ursul Anatolie a prejudiciului material în sumă de 24108 lei și celui moral în sumă de 3000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Pșenicinîi Alexandr, la 14 februarie 2013, în timpul zilei, aflându-se în s.Cocieri, r-nul Dubăsari, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns în gospodăria cet.Ursul Anatolie din str.I.Soltîs 77, unde din pantoful care se afla la ușa de intrare a luat cheia, a deschis ușa casei, apoi a intrat în dormitor, unde din dulap a sustras bani în sumă de 2000 dolari SUA, în bancnote cu nominalul a câte 100 dolari, echivalentul a 24108,64 lei, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat și partea vătămată, care au solicitat:

- acuzatorul de stat, casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care R.Pșenicinîi să fie condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal la 3 ani închisoare, cu admitera integrală a acțiunii civile în sumă de 39108,64 lei, invocînd blîndețea pedepsei, la stabilirea căreia instanța nu a ținut seama de prevederile art.61, 75 Cod penal, astfel că nu va fi atins scopul pedepsei penale;

- partea vătămată, casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, sub formă de închisoare pe un

termen de 4 ani, considerînd pedeapsa aplicată este prea blîndă, și admisă acțiunea civilă, încasîndu-se de la inculpat în folosul lui prejudiciul material și cel moral în mărime de 39108,64 lei, deoarece din cauza că i-au fost furați banii, dînsul nu a executat la timp comenzile clienților, astfel că a pierdut și la prețul convertit la primirea banilor, așa că prejudiciul moral în sumă de 15000 lei, este unul rezonabil.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2013, au fost respinse, ca nefondate apelurile acuzatorului de stat și a părții vătămate.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului A.Pșenicinîi în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, care se confirmă prin probele acumulate pe dosar și cercetate în ședințele de judecată, și anume declarațiile părții vătămate A.Ursul, a martorilor S.Ursul, I.Filipov, V.Mititel, cît și materialele dosarului - procesele-verbale de consemnare a plîngerii cet.A.Ursul, de examinare a obiectului din 17.02.2013.

La fel, instanța de apel a indicat că, prima instanță, la stabilirea pedepsei inculpatului A.Pșenicinîi a ținut cont de caracterul și gradul pericolului social al infracțiunii săvîrșite, de persoana acestuia, care pentru prima dată a comis o infracțiune, ce face parte din categoria celor mai puțin grave, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, de circumstanțele ce agravează răspunderea penală și just a concluzionat că corijarea și reeducarea lui este posibilă fără izolare de societate, pedeapsă ce este echitabilă.

De asemenea, instanța a constatat că apelul părții vătămate în latura civilă, este neîntemeiat, deoarece prima instanță, reținînd că sustragerea din patrimoniul personal generează un anumit grad minim de suferințe psihice și stare de depresie ce apare la orice persoană ca rezultat al supunerii la un act de furt, corect a dispus încasarea de la inculpat în beneficiul acestuia a prejudiciului moral în sumă de 3000 lei, iar argumentul dînsului, că din cauza sustragerii banilor nu și-a executat la timp comenzile, l-a considerat unul neîntemeiat, deoarece faptul dat nu a fost probat prin careva acte în ședința de judecată.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar partea vătămată Ursul Anatolie care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, invocînd repetat același motive ca și în apel, descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Procurorul, prin referința înaintată asupra recursului ordinar declarat de partea vătămată, a solicitat respingerea acestuia, ca inadmisibil.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă că temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazul în care instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază

soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii, sau acesta este expus neclar.

Colegiul constată că textul recursului părții vătămate nu cuprinde o careva motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiului de drept prevăzut de norma sus-menționată, ci se invocă cu totul alte argumente, ce țin de aprecierea probelor, care nu-și găsesc reflectare în temeiurile menționate în art.427 Cod de procedură penală.

Mai mult, din textul recursului se vede că autorul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia instanței de apel numai în partea stabilirii pedepsei și în latura civilă, considerînd că pedeapsa sub formă de amendă aplicată inculpatului este una prea blîndă, iar prejudiciul moral încasat în folosul său în sumă de 3000 lei este unul neechitabil.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a prezentului Cod.

Astfel, Colegiul reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sanțiunea art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, în baza căruia A.Pșenicinîi a fost declarat vinovat, prevede pedeapsă sub formă de amendă în mărime de la 300 la 1000 unități convenționale, muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 ore sau închisoare pe un termen de pînă la 4 ani.

Colegiul penal reține că, conform textului sentinței, cît și a deciziei instanței de apel, care a menținut soluția primei instanțe în partea stabiliri pedepsei, s-a ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de caracterul și gradul pericolului social al faptei săvîrșite, de persoana vinovatului, care pentru prima dată a comis o infracțiune, ce face parte din categoria celor mai puțin grave, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru și de circumstanțele atenuante, considerînd posibilă corectarea și reeducarea acestuia fără izolarea lui de societate, cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

Prin urmare, la stabilirea acestei forme și mărimi de pedeapsă, atît prima instanță, cît și instanța de apel, bazîndu-se pe circumstanțele sus indicate, just a constatat că corectarea lui A.Pșenicinîi este posibilă fără a-i fi aplicată pedeapsa închisorii și, ținînd seama de faptul că sancțiunea normei penale prevede și alte categorii de pedepse, i-a aplicat pedeapsa sub formă de amendă, care este în limita sancțiunii prevăzute de lege.

Astfel, afirmația autorului recursului, precum că instanța de apel nu și-a argumentat soluția în partea aplicării pedepsei penale, este neîntemeiată.

La fel, lipsită de temei este și afirmația recurentului că mărimea prejudiciului moral încasat în beneficiul său în mărime de 3000 lei nu este echitabilă, deoarece și

asupra acestui argument, instanța de apel s-a pronunțat motivat, soluție expusă detaliat în decizia contestată și la pct.4 al prezentei decizii.

Colegiul remarcă că recursul părții vătămate repetă textul apelului și temeiurile expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel, examinându-le în ansamblu, conform art.414 alin. (3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat și argumentat asupra tuturor motivelor apelului.

Potrivit art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de partea vătămată Ursul Anatolie, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea vătămată Ursul Anatolie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui Pșenicinîi Alexandr, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun